

i Stilhed have tænkt det Samme, ikke uden stor Glæde og Beroligelse modtage en saadan Udtalelse fra Ministeriets Side". Det er altsaa oienlylig en Erklæring, som giver et Billed af, hvorledes den herskende Opfattelse paa den Tid var paa den Side, hvor det ærede Medlem hører hen. Men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds vilde hellere citere en Udtalelse, der saibt fra en Venstremænd. Han undgik at nævne Navnet og henviste os til selv at se efter. Jeg har gjort det og har fundet, at den Udtalelse, der forøvrigt var mig bekjendt, og som det ærede Medlem har paaberaabt sig, er af Major Müllen. Denne brave Major havde mange og særlige Ideer i flere Henseender, hvoraf mange vare gode, og nogle vare mindre gode, men at fremsætte ham som Repræsentant for Noget overhovedet eller for Venstre tror jeg dog vil være urigtigt. Derksom det ærede Medlem vilde nævne en Repræsentant, som til den Tid var et godt Udtryk for Venstres Anskuelser, vilde han kunne have fundet en ganske anden Autoritet, nemlig Oberst Tscherning. Naar den historiske Fremstilling i Flertallets Betænkning altsaa ikke med Føje kan siges paa nogen Maade at være uskorrekt med Hensyn til det Billede af den tidligere foregaaende Forhandling, som det gjaelder om at bringe tilveie, saa er det ligesaa urigtigt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds forøvrigt at rette den Anke mod Flertallet, at det skulde have benyttet løsrevne Udtalelser og subjektive Meninger i Forbindelse med Citater o. s. v. Jeg siger, at det er en uberettiget Anke af det ærede Medlem, navnlig forsaavidt det gjaelder Benyttelsen af Citater af saadanne Aktstykker, som have været os meddelte fra Ministeriet, og som forøvrigt have været trykte i Udvalget under Forudsaetning af, at de som Bilag kunde have fulgt med Betænkningen, og naar dette ikke er fset, er det særlig efter det ærede Medlems udtrykkelige Anmodning om, at det ikke maatte foregaa — vare de blevne trykte, vilde det ærede Medlem kunne have sparet enhverformhelst Anke over en efter hans Mening mindre korrekt Fremstilling af disse Aktstykkers Indhold, thi de havde da foreligget i deres Fuldstændighed — jeg siger, at det ærede Medlem tager feil, naar han tror at kunne rette en Anke imod Flertallet for at have benyttet nogetformhelst urigtigt Citat, og jeg finder dette saa meget mere mærkeligt, som Skjæbnens Ironi vil, at det eneste Citat af de foreliggende Aktstykker, som Mindretallet benytter i sin Betænkning, er urigtigt, og det er endog urigtigt, saaledes, at det under Citationstegn fremstaar

som urigtigt. (Thomson: Hvad er det for et Citat?) Jeg skal læse det op for det ærede Medlem. Oberst Sp. 1659 i Tillæg B. hedder det ligeoverfor Flertallets Fremstilling af de militære Autoriteter, Ingenieurkorpsets og Artilleriets Overslag paa 80 Millioner — dette skal jeg maaste senere komme til at tale om — der efter Flertallets Anskuelse med Føje maatte afrundes ikke lidet op ad: „Ingenieurkorpset og Artilleriet, som paa Foranledning fra Krigsministeriets Side havde foretaget Overslagene paa de 80 Mill. Kr., have imidlertid, saaledes som oplyst i de Udvalget oversendte Aktstykker, ligeledes udtalt — nu kommer Citatet —, „at de anse det for fuldt forsvarligt at blive staaende ved den simplere Form for Befæstningen mod Landfiden, der var foreslaaet i 1873 og antydet i 1875" o. s. v." Jeg skal læse de paagjaeldende Ord op af det omtalte Aktstykke, men skal i den Henseende minde om, at det egentlige Aktstykke har ikke foreligget for Udvalget, idet den Betænkning, som Ministeriets Skribelse henviser til, en Betænkning af 1877—78, ingeninde har været Rigsdagens Udvalg meddelt; men det Kjendskab, som saavel det ærede Medlem som Udvalgets øvrige Medlemmer have til dette Aktstykke, maa formodes at stamme fra den Skrivelse af 9de Februar 1883, som er os tilstillet fra Krigsministeriets Side. Der udtales det saaledes, at de paagjaeldende Autoriteter udtale, „at de anse det for fuldt forsvarligt navnlig af Hensyn til den ringe Sandhynlighed, der er for at kunne sætte den store Pengesbevilling igjennem, at blive staaende ved den simplere Form for Befæstningen". Men denne Mellemsetning om Grunden, hvorfor de kunne finde det forsvarligt at blive staaende ved det Mindre, fordi de ikke tro at kunne faae det Mere, har Mindretallet ubeladt af sit Citat, og dog staar Citatet under Gaasøpine fremstillet, som om det var et korrekt Citat. Men, mine Herrer, dette giver jo det Hele et helt andet Udseende. Hvem tvivler om, at de militære Autoriteter ville sige: Kunne vi ikke faae Akt, hvad vi forlange, nøies vi med det Mindre, og kunne finde det forsvarligt at nøies med det Mindre. Men det, som er vor egentlige Mening om, hvad der skulde gjøres, det er det, som Flertallet har paaberaabt sig i dets Udtalelse. Det er saaledes, at de Sagtynbiges Mening, at deres Krav bør opstilles. Jeg paastaar derfor, at ved denne Udeladelse er der givet et væsentlig andet Billede end det, Aktterne indeholde, og det er rigtignok Noget, som har en hel anden Følge end de Ting, som det ærede Medlem angede over, at man skulde f. Ex., hvis jeg erindrer ret,